

Posudek

diplomové práce

Martina Severy

na téma

„Postavení věřitele v konkursním řízení v ČR a ve Francii“

Kandidát předložil práci na uvedené téma v rozsahu celkem 68 stran (vedle seznamu literatury, 1 stránkového resumé ve francouzštině a i stručných úvodu a závěru má pak samotná stať 56 stran), čímž z hlediska formálního v podstatě vyhověl požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického je práce rozdělena do dvou základních částí – v nichž se autor snaží podat zvolenou problematiku podle dotčených právních řádů zvolených zemí. Vnitřně jsou pak obě tyto části členěny do 4 kapitol, které se zabývají problematikou historickou, zejména se zaměřují na dílčí insolvenční řízení, na způsob uplatňování pohledávek věřiteli a na jejich přezkum, závěrem se pak věnují dělení pohledávek dle jejich pořadí.

Autora je třeba ocenit za snahu podat jakýsi srovnávací přehled, nicméně nelze přehlížet, že v tomto úsilí došel na půl cesty. Práce je spíše – byť nepostrádá několikastránkový závěr – jakýmsi paralelním jízdním řádem po obou právních úpravách než skutečným srovnáním obou úprav dle dílčích institutů. Autor sice prokazuje přehled o české i cizí úpravě, nicméně jeho přístup k tématu je spíše popisný, analýza – nechybí-li vůbec – je povrchní. I při práci s literaturou bych při podobném zájmu od autora očekával větší empatii než spíše pasivní práci s převládajícím pramenem (a to jak českým – navíc ne zcela vhodným – tak cizím). Navíc citace ustanovení francouzského práva není vždy důsledná (jak má být jako např. na str. 49n); občas autor zcela bez citace přejímá cizí názor (str. 54 1. odst.), což je nepřípustné.

Práce neobsahuje zásadní věcné nedostatky, nicméně je to spíše důsledkem její výše uvedené povahy – zcela chybí práce s judikaturou, autor se navíc nezabývá příliš vývojovými trendy právní úpravy, opomíjí některé zásadní otázky, zejména koncepční řešení vztahu soudsprávce-věřitelský výbor ve vztahu k inspiracím, jež by mohl čerpat z francouzské úpravy.

I přes tyto nedostatky je práce způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci by se měl autor zabývat tím, co opominul – srovnání francouzské vývojové tendence postavení konkursních věřitelů s českým právem, a to nejen v rámci nového zákona o úpadku.

JUDr. Petr Šmolík, Ph.D.

V Praze dne 20. října 2006